

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

12 august 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Petru Ursache,

Judecătorii – Petru Moraru și Ghenadie Nicolaev,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Ialoveni din 15 decembrie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 martie 2015, declarat de inculpatul

Gurău Alexandru Nicolae, născut la 14 octombrie 1978, originar s. Răzeni, r-nul Ialoveni și domiciliat mun. Chișinău, str. G. Radu 29, ap. 10.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 03.10.2014 - 15.12.2014;

Instanța de apel: 22.01. - 20.03.2015;

Instanța de recurs: 24.06. - 12.08.2015.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Ialoveni din 15 decembrie 2014, *pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală*, Alexandru Gurău a fost recunoscut vinovat și condamnat:

- în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, la 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 2 ani;
- în baza art. 266 Cod penal, la amendă în mărime de 200 unități convenționale, în sumă de 4000 lei.

În conformitate cu art. 84 alin. (1), (3) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul pedepselor aplicate, lui Alexandru Gurău i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 2 ani și amendă în mărime de 200 unități convenționale, în sumă de 4000 lei, pedepsele urmînd a fi executate de sine stătător.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani.

Au fost admise acțiunile civile, fiind încasat de la inculpatul Alexandru Gurău în beneficiul părții vătămate Ana Crîșmari, suma de 1500 lei, cu titlu de prejudiciu material și în beneficiul părții vătămate Lilia Rusu, suma de 10000 lei, cu titlu de prejudiciu material.

Acțiunile civile înaintate de părțile vătămate Victor Furmuzan și Lilia Rusu, privind încasarea de la inculpatul Alexandru Gurău a prejudiciului material care presupune cheltuielile viitoare de tratament, au fost admise în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat în fapt, că Alexandru Gurău, la 27 iulie 2014, aproximativ la ora 02:30, conducând automobilul model „Volkswagen Transporter T4”, n/î IL BH 316, pe traseul central din s. Răzeni, r-nul Ialoveni, fiind orbit de un automobil ce se deplasa pe sens opus, ignorînd prevederile pct. pct. 12 (1) lit. a), b), c), d), h), 34 (2) lit. b), 45 (1), 46 (1) lit. a) din Regulamentul circulației rutiere, nu s-a isprăvit cu conducerea automobilului, a pierdut controlul volanului și în rezultat a tamponat cet. Lilia Rusu, Victor Furmuzan și Ana Crîșmari, care în acel moment erau așezați pe bordura de pe marginea traseului, după care Alexandru Gurău a părăsit locul accidentului rutier.

În rezultatul tamponării, Lileei Rusu, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 2212/D din 17 septembrie 2014, i-a fost cauzată vătămare corporală gravă, lui Victor Furmuzan, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 2211/D din 09 septembrie 2014, i-a fost cauzată vătămare corporală medie, iar Anei Crîșmari i-au fost cauzate dureri fizice.

3. *Avocatul Veaceslav Brăteanu în numele inculpatului Alexandru Gurău*, a contestat sentința cu apel, solicitînd casarea parțială a acesteia și pronunțarea unei noi hotărîri în latura stabilirii pedepsei, și anume în partea ce ține de pedeapsa complementară, care în opinia recurentului urmează a fi exclusă.

În acest sens, apărarea a invocat că privarea de către prima instanță a inculpatului de dreptul de a conduce mijloace de transport este neîntemeiată, or, la capitolul individualizării pedepsei, prima instanță nu a ținut cont de toate circumstanțele excepționale ale cauzei fiind încălcate prevederile art. 79 Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 martie 2015, a fost respins ca nefondat apelul apărării, cu menținerea sentinței.

La adoptarea soluției date, instanța de apel a reținut, că prima instanță la compartimentul individualizării pedepsei în deplină măsură a ținut cont de prevederile art. art. 7, 61, 75 Cod penal, și anume de persoana inculpatului, gravitatea infracțiunilor imputate și corect a concluzionat că atingerea scopului pedepsei va fi asigurat prin aplicarea pedepsei închisorii.

În ce privește pedeapsa complementară, instanța de apel a enunțat, că nu sunt temeiuri de a constata ineficiența aplicării acesteia, or, asemenea pedeapsă în cazul dat este obligatorie, deoarece în speță nu s-au constatat circumstanțele atenuante, ce ar justifica înlăturarea pedepsei respective.

Avînd în vedere circumstanțele menționate supra, instanța de apel a stabilit, că prima instanță a aplicat o pedeapsă în limitele prevăzute de lege și temei pentru aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal, nu s-a constatat.

5. *Inculpatul Alexandru Gurău*, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, a contestat cu recurs ordinar decizia instanței de apel, solicitînd casarea acesteia în latura stabilirii pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărîri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul să nu fie privat de dreptul

de a conduce mijloace de transport.

În motivarea recursului a invocat, că instanțele de fond, la capitolul individualizării pedepsei, nu au ținut cont de prevederile art. 79 Cod penal, și anume de toate circumstanțele atenuante, aplicînd greșit în privința inculpatului pedeapsa complementară – privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport.

În acest context, inculpatul a specificat:

- a) farurile automobilului care se deplasa din direcția opusă deplasării inculpatului, l-au orbit pe Alexandru Gurău și în consecință s-a produs încălcarea regulilor de securitate a circulației rutiere;
- b) inculpatul a părăsit locul accidentului rutier din cauza stării de șoc în urma încălcărilor produse, iar după ce și-a revenit, a mers la organul de urmărire penală, precum și la părțile vătămate Victor Furmuzan și Ana Crișmari cărora le-a restituit integral prejudiciile cauzate;
- c) prejudiciul încasat prin sentință în sumă de 10000 lei, în beneficiul părții vătămate Lilia Rusu, inculpatul intenționează să-l achite, însă partea vătămată îl refuză;
- d) inculpatul a recunoscut vina în cele săvârșite și se căiește sincer, mai mult, a solicitat judecarea cauzei în baza art. 364¹ Cod de procedură penală;
- e) inculpatul este angajat în cîmpul muncii, în calitate de șofer în cadrul SRL „Cvint Plus”, iar privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport va avea un efect negativ asupra familiei inculpatului care are la întreținere doi copii minori.

6. Asupra recursului declarat de inculpat, a depus referință procurorul, solicitînd inadmisibilitatea acestuia, deoarece motivele invocate de recurent nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorii de drept, prevăzute la art. 427 Cod de procedură penală.

7. Verificînd argumentele recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei penale, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărîrile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Din conținutul recursului ordinar declarat se observă, că recurentul invocă ca temei de drept pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă la judecarea cauzei, în cazul cînd instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel.

La caz, Colegiul penal reține însă că, deși în recursul ordinar inculpatul invocă acest temei, totuși în motivarea recursului respectiv, nu a specificat care ar fi acele motive asupra cărora instanța de apel nu s-a expus, fiind omisă în totalitate argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens (pct. 5. din decizie), iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul apărării cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica.

Or, conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Totodată, recurentul în conținutul recursului a criticat decizia instanței de apel sub aspectul individualizării pedepsei, invocând în acest sens prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală.

La acest segment, Colegiul penal constată, că recurentul își focusează apărarea pe faptul, că instanțele de fond nu au acordat deplină eficiență prevederilor art. 79 Cod penal, ignorând circumstanțele descrise de recurent la pct. 5. al prezentei decizii.

Din materialele cauzei penale examinate, se deduce că pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. art. 264 alin. (3) lit. a), 266 Cod penal, în temeiul art. 84 Cod penal, inculpatului Alexandru Gurău pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 2 ani și amendă în mărime de 200 unități convenționale în sumă de 4000 lei, pedepsele urmînd a fi executate de sine stătător, iar în temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani.

Este cert și faptul, că instanțele de fond, la individualizarea pedepsei stabilite inculpatului, au ținut cont de circumstanțele atenuante prevăzute la art. 76 Cod penal și anume de căința sinceră a inculpatului și faptul săvîrșirii unei infracțiuni pentru prima oară.

În conformitate cu art. 79 Cod penal, drept temei pentru stabilirea unei pedepse mai blînde decât cea prevăzută de lege servește existența unor circumstanțe excepționale ce micșorează considerabil dauna infracțiunii săvîrșite și aceste circumstanțe trebuie să fie în legătură cu: scopul și motivele infracțiunii; rolul vinovatului, comportamentul acestuia în timpul și după consumarea infracțiunii; contribuția activă a participantului unei infracțiuni săvîrșite în grup la descoperirea acesteia; alte circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecinței.

În spiritul acestei norme penale, se înțelege că trebuie să existe ori în împrejurările în care s-a derulat fapta infracțională, ori în datele privind personalitatea infractorului, circumstanțe, împrejurări, particularități, situații sau stări de lucruri, care constituie excepție de la starea obișnuită a lor ori a personalității inculpatului.

Împrejurările obișnuite sunt cele care predomină și caracterizează majoritatea cetățenilor și nu pot fi considerate excepționale. Ca excepționale, instanța urmează să stabilească astfel de împrejurări care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, precum și date privind personalitatea făptuitorului (grad de invaliditate – I, II (persoana cu dizabilități severe și accentuate), merite deosebite

față de societate, alte circumstanțe de importanță majoră).

Cu referire la aceste aspecte, instanța de recurs atestă imposibilitatea aplicării prevederilor alin. (1) art. 79 Cod penal, or la caz nu au fost identificate careva împrejurări excepționale în personalitatea și comportamentul inculpatului.

În susținerea opiniei formulate, Colegiul penal evidențiază că împrejurările enumerate de către recurent în conținutul cererii de recurs nu se atribuie la acele împrejurări excepționale, care ar putea servi temei de aplicare a prevederilor art. 79 Cod penal, ci la împrejurări obișnuite, unele dintre ele fiind deja luate în considerație la individualizarea pedepsei, așa cum ar fi căința sinceră și recunoașterea vinovăției, solicitarea judecării cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Așadar, față de considerentele ce preced, analizând cazul de casare menționat, cu referire la aplicarea pedepsei individualizate contrar prevederilor legale, Colegiul penal a constatat că acesta nu este incident în cauză și, prin urmare, se impune soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat de inculpatul A. Gurău, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În corespundere cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de inculpatul *Gurău Alexandru Nicolae*, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 martie 2015, în propria cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 26 august 2015.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Petru Moraru

Ghenadie Nicolaev